

Роменська громада попрощалася із захисником Костянтином Колнооким

24 січня 2025

Сьогодні Роменська громада провела в останню путь свого Захисника – Костянтина Петровича Колноокого.

Колноокий Костянтин Петрович народився 16 квітня 1971 року в с. Герасимівка.

Закінчив 9 класів Роменської загальноосвітньої школи №7. Після чого вступив до сільськогосподарського технікуму на спеціальність «Механізація сільського господарства». Закінчивши технікум у 1990 році, деякий час працював за спеціальністю на Роменському підприємстві «Агротехсервіс».

Потім був призваний до Збройних сил України та протягом двох років проходив строкову службу в місті Київ.

Після військової служби Костянтин продовжив працювати техніком-механіком на підприємстві «Агротехсервіс». Під час роботи він пройшов стажування та підвищення кваліфікації за кордоном. Гарний спеціаліст, відповідальний працівник Костянтин був призначений майстром по обслуговуванню імпортової спецтехніки, а згодом переведений у відділ експлуатації.

Крім того, маючи жагу до пізнання та удосконалення своїх навичок, Костянтин Колноокий поєднував роботу з навчанням в Харківському державному університеті.

Попрацювавши тривалий час в «Агротехсервіс», влаштувався до приватного підприємства «Україна», а згодом очолив фермерське господарство «Роменська інвестиційна компанія».

Створивши сім'ю, разом з дружиною виховував двох синів.

У 2014 році по мобілізації Костянтин Колноокий став до лав Збройних сил України та брав участь в Антитерористичній операції.

Протягом року Костянтин служив в рядах 15 Сумського батальйону територіальної оборони. Потім чоловік приїхав додому. Та вже через півроку підписав контракт та повернувся на військову службу.

Близько 9 років воїн боронив країну у складі 58-ої окремої мотопіхотної бригади імені гетьмана Івана Виговського. У 2022 році мужньо захищав Чернігівщину та Сумщину під час наступу російських військ. У цьому ж році вже при захисті Луганської та Донецької областей мав поранення, лікувався в шпиталі, але недовго. При першій можливості разом з волонтерами повернувся в стрій. Штаб-сержант взводу технічного забезпечення відповідав за ремонт техніки, доставку боєприпасів та іншу важливу роботу. Всі накази та завдання Костянтин завжди виконував відмінно, мав «золоті руки», не сторонився важкої роботи. За зразкову військову службу Костянтин мав нагороди. Допомігав побратимам, піклувався про молоде покоління бійців, вважав, що у них все життя ще попереду.

У квітні 2023 року був переведений до 63-го окремого стрілецького батальйону, який згодом приєднався до 110-ої окремої механізованої бригади імені генерал-хорунжого Марка Безручка. Захисники мужньо боронили Донеччину від ворога.

Костянтин дуже любив свою родину, кожного вечора телефонував або писав, між рідними панували теплі відносини.

31 грудня 2023 року в короткій телефонній розмові, перебуваючи в Покровському, повідомив дружині, що два дні з ним не буде зв'язку. Та вже 5 лютого 2024 року прийшла звістка, що він вважається зниклим безвісти.

Довгі місяці пошуку, очікувань, сподівань...

Лише у січні 2025 року родина дізналася, що під час виконання службових обов'язків 1 лютого 2024 року Костянтин Петрович Колноокий загинув внаслідок штурмових дій противника біля н.п. Авдіївка Покровського р-ну Донецької обл.

Костянтину навіки 52 роки...

У воїна залишилися сумуючі батько, дружина, діти, повідомили в мерії Ромен.